

DUEN

Feb. 2020- 132 årg.

MEDLEMSBLAD FOR BRODERKREDSSEN

DUEN

Medlemsblad for:

Broderkredsen på havet, udgives 6 gange årligt.

2. 4. 6. 8. 10. 12, måned
ca. den 15. i måneden

Redaktør (midlertidig):

sor.mejlvang@gmail.com

Layout:

Søren Mejlvang

sor.mejlvang@gmail.com

Redaktion iøvrigt:

John Aaen

Tidsfrist for indlæg:

Den 20. måneden før.

Tryk:

Sindal Grafisk

Forside foto:

Strandby strand

11. januar 2020

Kasserer Broderkredsen:

Lars Bækgaard Tlf.: 60211005

lab@somandsmissionen.dk

Kontingent:

Kontingentpris kr. 325,-

Duen ikke medlemmer kr. 200,-

Konto nr. 7737 - 1303379

Prisliste depotvarer:

Emblemer kr. 45,-

Bord-dueflag kr. 95,-

Dueflag 125x90 cm (forhør pris)

Depot adresse:

John Aaen

Strandvej 99

9970 Strandby

Tlf.: 35135114

mail: john.aaen@strandby.dk

Vi kipper med flaget og ønsker Guds velsignelse over fremtiden

Januar:

02. - 75 år Ole Peter Petersen, Havnevej 24 A, 9970 Strandby

Februar:

01. - 75 år Jørn Clausen, Svalevej 8, 9970 Strandby

09. - 85 år Kåri Thomassen, Miðtún 10, 800 Tvøroyri

12. - 80 år Hans E Christensen, Livadiavej 9, 6960 Hvide Sande

20. - 50 år Niels Juul Olsen, Fútalág 45, 100 Tórshavn

Marts:

02. - 70 år Súni Abrahamsen, Tartavegur 3, 690 Oyndarfjørður

17. - 75 år Jens Jacob Christensen, Duevej 3, 3450 Allerød

17. - 50 år Grímur Vang, Niðan Horn 24, 700 Klaksvík

Broderkredsens bestyrelse:

John Aaen, Strandvej 99, 9970 Strandby Tlf.: 22411402

Leif Møllergaard Rasmussen, Bellisvej 6, 9970 Strandby, Tlf.: 20293738

Kristen Broe, Furvej 3, 7680 Thyborøn. Tlf.: 97831727

Ole Petersen, Digetsvej 44, 9970 Strandby. Tlf.: 25332866

Ejner Klitlund, Nørrevej 29, 9970 Strandby. Tlf.: 23612267

Bent Krogh, Vesterhavsgade 156, 7680 Thyborøn, 29878485

Finn Løvlund, Blomsterparken 6, 6710 Esbjerg V.: 20733806

Andagt

Af John Aaen

Kan vi komme med alt til JESUS?

Første Petersbrev 5 v6 Ydmyg jer derfor under Guds stærke hånd, så vil han ophøje jer, når tiden kommer, v7 og kast al jeres bekymring på ham, for han har omsorg for jer.

Det er somme tider lettere sagt en gjort, men det kommer ikke an på hvad vi føler, men at vi gør det, i lignelsen som vi læser i Markusevangeliet 2, da de fire venner bar deres lamme ven hen til Jesus, lavede hul i taget og firede ham ned til Jesus, hvad de havde forventet, får vi ikke noget, at vide om, men de havde omsorg, for deres lamme ven, og det var ikke forgæves. Det første Jesus siger til ham v5 *Da Jesus så deres tro, siger han til den lamme: »Søn, dine synder tilgives dig.*

Vil det sige, at vores tro kan gøre, at en ven, broder, søster, kan få syndernes forladelse ved vores tro? Betingelsen er, at den eller de, vi leder hen til Jesus, at de tror og tager imod tilgivelsen, de var bekymret for deres lamme ven, vi har sikker også nogen, vi er bekymret for. Det er ikke så nemt, at bære dem hen til Jesus, men vi må, bærer dem frem i bøn til Jesus, kaste alle vore bekymringer på Jesus, og han har omsorg for os, og vi ved det godt, men som David siger i salme 5

v2 Herre, lyt til mine ord, læg mærke til min stønnen! v3 Hør mit råb om hjælp, min konge og min Gud! Jeg beder til dig. v4 Herre, om morgenen hører du min stemme, om morgenen fremlægger jeg min sag og spejder efter svar.

Ja tålmodighed har vi ikke for meget af, heller ikke når vi har kastet alle vore bekymringer på Jesus, (måske får vi ikke noget svar) men han glemmer os ikke,

Esajas 49 v15 Glemmer en kvinde sit diende barn? Glemmer en mor det barn, hun fødte? Selv om de skulle glemme, glemmer jeg ikke dig.

Den Lamme, fik det største, vi mennesker kan hører” SØN, DINE SØNDER TILGIVES DIG”, der sad nogle af de skriftkloge i forsamlingen, og de tænkte i deres hjerter: *»Hvad er det dog, han siger? Han spotter Gud. Hvem kan tilgive synder andre end én, nemlig Gud?» da Jesus viste, hvad de tænkte siger han ” Hvad er det letteste, at sige til den lamme: Dine synder tilgives dig, eller at sige: Rejs dig, tag din bære og gå? v10 Men for at I kan vide, at Menneskesønnen har myndighed til at tilgive synder på jorden« – siger han til den lamme: v11 »Jeg siger dig, rejs dig, tag din bære og gå hjem!« v12 Og han rejste sig, tog straks båret og forlod stedet for øjnene af dem alle sammen, så de blev helt ude af sig selv og priste Gud og sagde: »Aldrig har vi set noget lignende!«*

Ja, hvor er det stort, at vi i vores bønner må bære vor kære og venner hen til Jesus, vi må som David udøse vore hjerter for ham, og holde fast i, at Han ikke glemmer os, og blive bevaret i troen, selvom vi ikke forstår hans veje.

Jeg er i Herrens hænder, når dagen gryr i øst. Hver morgen han mig sender sit ord med lys og trøst. Hvad dagen mig vil bringe af glæde og af savn, jeg kan på bønnens vinger få kraft i Jesu navn.

Kærlig broder hilsen
John

Nyt fra inspektør emeritus

af Søren Pedersen

Min tid som inspektør på Svendborg søfartsskole er slut. Et nyt afsnit i ens dagbog kan begynde, efterlønnen kalder. Forhåbentlig en dejlig Phd"uddannelse". (pensionist hele dagen) 17 år på skolen i denne omgang, og 5 år før, har gjort et eller andet ved en. Mange unge mennesker har jeg været med til at give en god start på deres karriere. I første omgang fra 85 til 90, hvor det var coasterflåden der trak. 02 til 19 har der været mange forskellige aftagere af de unge mennesker. Coasterflåden er nu næsten uddød, mange troede skolen skulle følge, men nej, der kom nye skibstyper. Nu er en af de største aftagere Esvagt, vindmølleindustrien, ja selv de store rederier som Mærsk, Torm og Norden er begyndt at vende blikket herved imod. Det er rart, når vi nu står ved en afslutning, og kan sige, der er job til alle.

Nu begynder der så at dukke nogle elever op, hvis far har gået her. Det er lidt underligt, når de kommer og skal hilse fra far, som gik her dengang i xx, og har haft dig som lærer. UBS, så har man været her længe.

I 2002, hvor jeg blev ansat som lærer 2. gang, gik jeg ind på skolen under et stillads. Der blev bygget, nye elevværelser

oven på undervisningsfløjen. Og der blev bygget. Og der blev bygget. Store dele af skolen har været gennem større eller mindre ombygninger. Noget af det største, var nok da vi fik renoveret kabyssen. Hele underetagen i det "gamle" hus blev fjernet, der blev gravet og startet på ny helt fra bunden. En kæmpe jerndrager blev lagt ind i huset og understøttet af tre store søjler, de skulle holde skolen oppe. Og det lykkedes. Der kom en flot ny kabys og et nyt område til buffer, som gjorde det muligt at få den voksende elevskare igennem madudleveringen i løbet af under 10 minutter. 100 sultne sjæle, kunne dermed bispises på rekordtid.

De sidste håndværkere er gået herfra i det sene efterår 19, de har givet os nye kontorer, lyse dejlige lokaler, med et meget imødekomende udseende for gæster der ankommer til skolen.

2012, her skiftede vi forstander, inspektørjobbet blev ledigt, og jeg var den heldige, der fik den tjans. Jeg har som inspektør været med til at få banket en stor kursusafdeling op. Der har været mange spændende møder, mange spændende mennesker der har været med derigennem. Brandskolen har især givet oplevelser. Det årlige møde mellem brandskolerne i Danmark og Færøerne, hvor vi på skift holdt mødet, har bl.a. givet mig ture til Færøerne, med en ekstra dag til sightseeing, en tur på søfartsmuseet i Helsingør inden det blev indviet, Korsør, Århus, Frederikshavn og Esbjerg, herlige gutter at være sammen med.

Efterhånden som tiden som inspektør skred frem, viste det sig at mødeaktiviteten blev større og større. Så et lille møde i København, så Århus, Fredericia, Marstal og naboskolen. Hos naboen tog det trods alt kun nogle timer, hvorimod mange af de andre steder, tog en hel dag. Der blev indført mere og mere "djøf" det vil sige, flere og flere underlige skriftlige sager, der skal dokumenteres, for at nogle kan læse det og stille spørgsmål til dit og dat. Der går så meget tid fra det væsentlige, nemlig eleverne og deres ve og vel. Men det er jo sådan samfundet er i dag.

Samarbejde med skolens bestyrelse har selvfølgelig også været spændende. I starten var der to nye sprog der skulle læres, vestjysk og nordjysk, det var ikke altid let, men sjovt. Broderkredsens regnskab havnede i nogle år på inspektørens bord, så det gav lidt arbejde og en del sjov med at sætte labels på Duerne inden de skulle ud og flyve. Trykt i Nordjylland, med fragtmand herved og så med postnord rundt i landet, en stor del igen tilbage til Nordjylland.

Jytte, min hustru og jeg har sat og sætter stor pris på alle de bekendtskaber Broderkredsen har givet os, vi føler os altid velkommen rundt i de mange hjem vi efterhånden har besøgt.

Det var lidt om arbejdslivet.

Hvad skal så al den fritid, som kommer nu, bruges til??

Ja, hus og have, der er en masse småting der skal laves, alt det der: det gør vi lige i morgen, det skal laves nu. Vi fik for

et par år siden lagt vores forhave om, lagt fliser til en stor vestvendt terrasse, den skal bruges nu, der skal grilles og hygges hver en solskinstime der kommer – når vi er hjemme. Jeg kan så glæde mig til 10. marts 2020, da bliver Jytte også fri af arbejdsmarkedet, så bliver vi to der skal dele oplevelserne vi kan finde i de næste mange år.

Skibet, Jepida, skal på tur, lange ture, vi skal Danmark rundt, vi har nu tiden til det, der er ikke en skole, eller et vaskeri der står og venter, 3 uger efter vi er sejlet hjemmefra. Måske står der et par børnebørn, der savner farmor og farfar, men så må de jo med om bord.

Jeg er formand for vores lokale bådelaug, det er os der ejer havnen i Troense, det skal der også afsættes tid til. Frivilligt arbejde er der jo normalt altid nok af. I bådelaug har vi en onsdags-klub, den består af 10-15 pensionister der går og vedligeholder havnen, og optræder gerne som de 7 gamle sure mænd, men det er hyggeligt at være blandt dem, så der skal også bruges noget tid der.

Jeg har endnu ikke mødt nogle efterlønnere der ikke har travlt, så mon ikke vi også får nok at se til, vi glæder os.

Tak for de mange år, I har læst nyhederne, her fra mit kontor, med den smukke udsigt. Tak for alle jeres hilsner, jeres forbøn for skolen, det vil jeg ALDRIG glemme.

På gensyn ude i landet.

Afsked med Søren Pedersen som inspektør.

Den 30. januar 2020, var dagen hvor vi tog afsked med Søren Pedersen på Svendborg Søfartsskole. Søren har gennem 2 ombæringar været ansat på skolen, men sammenlagt 22 år. TAK Søren for din store indsats for skolen, tak for dit altid gode humør og tak for din jordnære måde at være på .

Ca 50 fremmødte, både familie, venner, venner af skolen og kollegaer.

Som altid, var det både festligt og veltilrettelagt at være deltager til reception på skolen. Kabysen leverede en pragt præstation med fortolkning af Søren's livretter.

Fra Færørene

af Kristian Hentze, Skopun

Andagt i forb. med årsmødet i Skopun 7. sept.

Vi vil begynde med at lægge mødet i Herrens hænder.

Vi takker dig, kære Jesus i himmelen, for, at du har lovet at være med os. Du er en underfuld frelser, Jesus, og vi beder dig, Jesus, for denne forsamling, som er kommet sammen her, at vi vil bevare dette fællesskab, Broderkredsen på Havet, og vi beder dig så inderlig, Jesus Kristus, at du vil være med i alt som skal foregå her. Jeg lægger mig selv i dine velsignede hænder, og jeg beder dig, Jesus, åbn ordet for denne forsamling. I Jesu navn, amen.

Jeg vil først sige noget om mig selv.

Da jeg var 16 år gammel, var jeg med skibet ELISABETH. Der var Due flaget altid brugt. Om søndagen blev der først læst en prædiken op af en prædikensamling og derefter var der vidnemøde, hver eneste søndag aften. Det glædede vi os til som unge drenge fordi, da fik vi lov til at vaske os. Da var der intet rindende vand ombord, så vi var nødt til at hejse vandet op fra en tank. Meget har ændret sig siden da.

Jeg mindes disse mænd, ældre mænd, John og Zacharis, og en fra Slættenæs var også med. Disse hænder, som lå og bad. Det gjorde et stort indtryk på mig. Men jeg gik ud i livet, og jeg var ikke af de bedste børn. Jeg blev ikke frelst før end i 86, da kom jeg i syndenød. Det var ikke i et missionshus, men ude på marken. Jeg kom i syndenød.

Der var missionsuge i bygden Dalur. Jeg tog til Dalur. Vi havde været til møde aftenen før. Jeg turde ikke gå fra mødet før end jeg havde

vidnet om Jesus. Og det takker jeg ham for.

Da jeg blev bedt om at indlede mødet her, kom det, som vi læser hos Matt 14,22-33 til mig. Det handler om, da Jesus havde mættet 5000 mennesker.

Matt 14, 22 -33:

22 Straks efter nødte Jesus disciplene til at gå om bord i båden og tage i forvejen over til den anden bred, mens han selv sendte skarerne bort. v23 Da han havde sendt skarerne bort, gik han ene op på bjerget for at bede. Og da det var blevet aften, var han alene dér. v24 Båden var allerede mange stadier fra land og kæmpede med bølgerne, for vinden var imod. v25 Men i den fjerde nattevagt kom han til dem, gående på søen. v26 Da disciplene så ham gå på søen, blev de skrækslagne og sagde: »Det er et spøgelse,« og de skreg af frygt. v27 Og straks talte Jesus til dem og sagde: »Vær frimodige, det er mig, frygt ikke!« v28 Men Peter sagde til ham: »Herre, er det dig, så befal mig at komme ud til dig på vandet.« v29 Han sagde: »Kom!« Peter trådte ud af båden og gik på vandet hen til Jesus. v30 Men da han så den stærke storm, blev han bange, og han begyndte at synke og råbte: »Herre, frels mig!« v31 Straks rakte Jesus hånden ud, greb fat i ham og sagde: »Du lidettroende, hvorfor tvivlede du?« v32 Da de kom op i båden, lagde vinden sig. v33 Og mændene i båden kastede sig ned for ham og sagde: »Sandelig, du er Guds søn.«

Ja, viselig er han Guds søn. Dette er en stor beretning. Dette er efter at Jesus havde mættet 5000 mænd + kvinder og børn.

Tænk engang! Men så gør han noget. Han tvinger dem til at gå i båden. Hvorfor mon han tvungede dem til at gå i båden? Jeg tror, at han ville sætte dem på prøve, fordi han vidste, at det blev dårligt vejr. Han vidste med sikkerhed, at der ville blive dårligt vejr. Han gik så alene op på bjerget, sådan som han plejede at gøre, for at bede.

Ikke før end den fjerde nattevagt, begynder han at gå på vandet. Jeg siger for mit vedkommende, at hvis jeg så en mand komme, gående på vandet, og i dårligt vejr, ja, jeg ved ikke, hvad jeg havde tænkt. Spørgelse? Jeg ved aldeles ikke, hvad jeg havde tænkt, men det havde så været det mindste, at det var et spøgelse. Og sådan kom han gående på vandet, og da han kom noget nærmere, nu siger han til dem: "Frygt ikke, det er mig. Jeg kommer til jer."

- Sådan er Jesus. Han er ikke bange for at komme til os, men vi er bange for at komme til ham. Hvor længe gik vi ikke, før vi overgav os til Jesus? Jeg gik i 40 år, før jeg overgav mig til Jesus. Men Jesus er en underfuld frelser!

Jeg bad Jesus, inden jeg gik til mødet, at jeg kunne blive fri for at græde, men nu blev jeg bevæget alligevel. Men Jesus er en virkelighed! Det er 100 procent sikkert, at Jesus er en virkelighed. Hvis vi stoler fuldt og fast på Jesus, så hjælper han gennem alt.

Men så læser vi i vers 28: *Men Peter sagde til ham: »Herre, er det dig, så befal mig at komme ud til dig på vandet.« 29 Han sagde: »Kom!«*

Kun ét ord: "Kom!" – og Peter gik på vandet hen til Jesus.

Og så kender vi historien om Peter. Han begyndte at tvivle, og han begyndte at synke. Han råbte igen: Red mig!" Red mig - hvor ofte har vi ikke hørt dette råb om hjælp, at mænd har råbt til Herren om at redde sig. Det er bare så velsignet at høre dette råb: Herre, red mig! I samme øjeblik rakte Jesus hånden ud og tog i ham. Fantastisk! I samme øjeblik, som han rakte hånden ud og tog i ham, da blev han reddet.

Da de kom ind i båden, da løjede vinden af. Men de, der var i båden, faldt ned på knæ for ham og sagde: " Sandelig er du Guds søn" Og det må vi erkende, at Jesus er en virkelighed.

Jeg må bare prise og takke Jesus for, at han en dag fandt mig.

Jeg har ikke nogen særlig historie at tilføje, men jeg har sejlet i ca. tredive år, men så var jeg så søsyg, at jeg måtte gå på land, selv om jeg var utrolig glad for at sejle.

Jeg har aldrig været udsat for nogen alvorlig hændelse på søen. Hverken på en eller anden måde, så jeg er godt bevaret, det må jeg sige. Jeg må bare sige Jesus tak og pris for frelsen og takke ham for, at jeg fik lov til at sige disse få ord.

Amen.

Med kærlig broderhilsen

Kristian Hentze

INFORMATIONER 2020

Som beskrevet i et tidligere nummer, er udsendelse af Duen ændret, således at bladet i fremtiden udkommer 6 gange om året i sted for 10 gange.

Bladet udesendes i fremtiden fra Frederikshavn.

Som noget nyt bliver Duen også udsendt pr. mail til medlemmer på Færørene. Skulle der være danske medlemmer der ligeledes ønsker udsendelse pr. mail er man velkommen til at skrive til: sor.mejlvang@gmail.com. (Man vil stadig modtage blad i postform)

Kasserer opgaven ligger nu hos Indenlandsk Sømandsmision, Lars Bækgaard. Kontonummer til indbetaling er det samme som anført på side 2.

Vi siger tak til Søren Pedersen for den tid du har bestridt kasserer funktionen.

Redaktør Søgtes:

Frivillig redaktør søges til at koordinere og korrekturlæse stof til Duen.

Har du mod og lyst, er du velkommen til at kontakte Søren Mejlvang, på telefon 40860888.

Hvorfor gå i land?

af Bestyrer Søren Hansen

Søren Hansen, tidligere maskinmester – nu sømandshjemsbestyrer i Grønland.

Hvorfor gå i land? Det spørgsmål blev jeg stillet efter det blev meldt ud at Lisbeth og jeg skulle udsendes til Grønland for Sømandsmissionen for at bestyre Sømandshjemmet i Aasiaat. På det tidspunkt var der mange tanker om fremtiden i mit hoved og svaret stod derfor ikke helt klart for mig. Nu hvor jeg har fået fødderne sat solidt på fjeldet i Grønland står svaret dog virkelig klart for mig: Fordi søfarendes velfærd ligger mig meget på sinde. Al den tid jeg har sejlet, har jeg brugt kræfter på at medvirke til velfærd i de skibe hvori jeg har gjort tjeneste. Og i min nye tjeneste som bestyrer på Sømandshjemmet er det i det store hele den vigtigste opgave jeg har – at sikre velfærd for søfarende gennem diakoni og mission. Måden jeg skal gøre det på er anderledes end jeg tidligere har gjort. Det er ikke længere en filmaften i salonen eller lange fortrolige samtaler under stjernehimlen der er redskabet. Nu er det internetkuponer og Sømandsmissionen magasiner der er nogle af redskaberne. Men i virkeligheden er det stadig det samme det handler om, nemlig at sikre menneskeligt samvær og give andre mennesker sin tid.

Tiden er noget af det vigtigste vi har og i Sømandsmissionen

lægger man vægt på det som den største resurse. Jeg havde engang en færøsk maskinchef der ikke ville forfremme sin førstemester fordi han i sin fritid gik på kammeret og lukkede døren. På den måde mente maskinchefen ikke at førstemester gav tid til sine medarbejdere. Jeg tog det med mig som værdifuld lærdom – både Lisbeth og jeg forsøger at give tid. Tid til vores medarbejdere, tid til vores gæster på sømandshjemmet og tid til de søfarende vi møder i skibene.

Selvom jeg nu er gået i land, har jeg altså stadig en stærk forbindelse til søfarten. Jeg kommer jævnligt i de skibe, der anløber Aasiaat. Jeg møder dagligt søfarende på havnen og på sømandshjemmet. Jeg er i hvert fald på ingen måder klar til at slippe søfarten.

Brevduen

Af Ole Pedersen

Klar til afhentning.!

Luk. 14.- 34a - Siger Jesus. *"Salt er en god ting"* At salt er en god ting kan vi vist alle blive enige om, ikke mindst til maden, men det er også godt at have salt på vejen når det er frost om vinteren, det er bare ikke godt for bilen, for den rustner, derfor får vi bilen undervognsbehandlet. Da jeg for nogen tid siden hentede bilen efter sådan en behandling, fandt jeg i forruden et, hvor der stod *"Klar til afhentning"*

Her kom jeg til at tænke på, om jeg selv var klar til afhentning, den dag Jesus kommer igen, for at hente alle de der lever i troen på ham, det bør være det vigtigste for os alle, at vi er klar til at møde Jesus når han kommer, vi ved ikke hvornår han kommer, men vi ved at han kommer i Guds' time.

Der står i bibelen, i *"De sidste tider"* vil der komme mere modstand mod de kristne, selv i Danmark prøver man at få kristendommen ud af *"Det offentlige rum"* det vil medføre at mennesker ikke kan bedømme hvad der er godt eller ondt, og frygt og angst bliver følgerne.

Men vi må ikke tabe modet, Jesus har sagt, når i ser dette begynder at ske, så ret jer op, og løft jeres hoveder, for jeres forløsning nærmer sig.

På "youtube" kan vi finde en sang af Daniel O' Donnell, som heder *"If Jesus comes tomorrow, what then".?* Oversat fra

engelsk betyder det *"Hvis Jesus kommer i morgen, hvad så?"* - I lignelsen om de 10 Brudejomfruer, siger Jesus at det er for sent at tænke på hans genkomst når vi ser ham i skyerne, i Guds' rige heder det altid, i dag, for morgendagen kender ingen.

I en anden sang af Daniel O' Donnell synges. *"Wait a little longer, please Jesus"* oversat betyder det. *"Vent lidt længere kære Jesus"*, (for der er så mange vi gerne vil have med til den himmelske herlighed,) - venner og kære, som ikke tror på Jesus.

Jesus har også sagt *"I er jordens salt"* det vil sige, vi skal være vidnere om alt det som han har sagt, og Guds' ord kan godt virke som salt i et sår, når han renser os fra de synder vi daglig bekender for ham, i 1. joh 1.7b. står der *"Jesus, hans søns, blod renser os for al synd."* Og dermed klar til afhentning!

Synden jeg bekender,
mig til Jesus vender

Dermed er jeg fri.

Mød mig da på Golgatha!

Jesus skal min sag antage,

Hvem vil mig anklage.

SVENDBORG SØFARTSSKOLE

Når havet kalder

Få en uddannelse til søs

Organisation 2020, Svendborg Søfartsskole

Forstander: Jens Frederiksen
Inspektører: Tommy Jørgensen
Sandra Malik

Bestyrelse:

Søren Mejlvang, Strandby (formand) (FU) (BK)
Kristen Brøe, Thyborøn (næstformand) (FU) (BK)
Poul Heine Kamban, Oure (FU) (BK)
Johannes Christoffersen, Åbyhøj (ISM)
Jonas Muff Kofoed, Odense (BK)
Nikolaj Tvilling, Strandby (BK)
Martin Halkjær, Hvide Sande (ISM)
Brian Jensen, Svendborg (medarbejder repræsentant)

(FU) = forretningsudvalg (BK) = valgt af Broderkredsen
(ISM) = valgt af Indenlandsk Sømandsmission

Retur: Svendborg Søfartsskole, Overgade 6, 5700 Svendborg
(Returneres ved vedvarende adresseændring)

